

følgelig viide Befolkningen klumpe sig sammen, man vilde bygge højere paa samme Areal for at undgaa Skatten. Men det ærede Medlem glemmer, at i Byerne vil Grundens Værdi og Skatten stige proportionalt, ja, maaske mere end proportionalt, med Bygningshøjden. Derfor tror jeg ikke, disse Teorier har noget Sted hjemme; de modsiges af Kendsgerningerne overalt, hvor man har prøvet denne Beskatning.

Men jeg ser det ærede Medlems Tale som et godt Varsel for Grundskyldens Fremtid her i Danmark. At tænke sig, at denne lille bitte Begyndelse, som i Virkeligheden alle er enige om ikke har nogen direkte Betydning i Øjeblikket, at denne Indførelse af dette Princip kan fremkalde en Tale som det ærede Medlems! For hvis dette Princip var galt, hvis det var ødelæggende, hvorfor saa være saa bange? Saa var der jo slet ingen Grund til det. Men jeg kunde tænke mig, at naar det ærede Medlem holdt den Tale i Dag, ligger der noget andet bagved: at han maaske har læst de Bemærkninger, den højtærede Finansminister knytter til Lovforslagets Fremsættelse, hvor han begrunder Fremsættelsen af Forslaget ikke blot med selve dette, at det er en retfærdigere Maade at beskatte paa, men ogsaa med, at der derigennem skabes lettere Adgang til Jord. Man kunde sige, at naar det ærede Medlems Parti har begrundet Fremsættelsen af dette Lovforslag med, at der derved skabes lettere Adgang til Jord, kunde han med Grund spørge sit Parti, hvordan det da skal gaa den Dag, da man ved at henvise dertil kan sige: Her er der jo et Middel til at skabe den lettere Adgang til Jord, som maa ligge alle paa Sinde, der har iagttaget den danske Befolknings stærke Tilvækst.

For øvrigt maa jeg paa mit Partis Vegne takke for den Kompliment, der laa i det ærede Medlems Udtalelser. Det gik som den røde Traad gennem hans Tale, at han ikke kunde stemme for Forslaget paa Grund af det, det radikale Venstre lagde ind i dette Princip og dets Fremtidsmuligheder; og han brugte netop det Udtryk, at det radikale Venstre vilde bære sig saadan og saadan ad, dersom Partiet fik Magt, som det havde Agt. Hvis det ærede Medlem ikke troede, at Partiet fik Magt, som det har Agt, saa vilde der ingen Grund

være til at være bange. Derfor takker jeg for denne Udtalelse.

Jeg skal ikke komme ind paa de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen: I den Skynding, hvori hans Tale blev holdt, opfangede jeg dog et Udtryk, som virkede overmaade oplivende paa mig. Det gik nogenlunde ud paa, at hvad der i øvrigt skete i Verden, saa var der een Ting, det ærede Medlem ikke indlod sig paa: han indlod sig ikke paa at stemme for en Fiksering af en Grundbyrde. Jeg vil ikke sige, at det overrasker mig overmaade meget, for hittil har det været saa, at hvad man i øvrigt kan være uenig om indenfor økonomiske Kredse, har man altid været enig om, at naar man fikserede en Grundbyrde, begik man ikke en Uretfærdighed. Men maaske er Sagen den, at det ærede Medlem har en anden Opfattelse af, hvad en Grundbyrde er; end andre Mennesker. Der kunde ligge et Fingerpeg i den Retning deri, at i 1903, da Tienden blev afskaffet, var det ærede Medlem den eneste indenfor økonomiske Kredse i Danmark, som benægtede; at Tienden havde været en Grundbyrde.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde, at han og hans Parti fandt, at Grundskylden i særlig Grad var egnet til Kommunalbeskatning, og i den Henseende var der mange andre, der var enige med det ærede Medlems Parti, men det radikale Venstre indtog en Særstilling i den Henseende. Deri tager det ærede Medlem fejl. Det ærede Medlem vil viide, at det ikke er Tilfældet, blot han tænker tilbage paa de Grundskyldsforslag, som vort Parti har forelagt her i Tinget, og som netop har henvist Grundskylden til i første Linie at være en kommunal Grundskyld. Men fordi man har den Opfattelse, følger der ikke deraf, at man principielt skulde modsætte sig enhver Forøgelse af den nuværende Ejendomsbeskatning til Staten.

Jeg vil gerne nu, da dette Lovforslag forlader dette Ting, forhaabentlig med Udsigt til at føres igennem Rigsdagen i denne Samling, til Slut sige, at jeg har den Opfattelse, at det, som Grundskyldens Venner, i hvilke Partier de i øvrigt maatte befinde sig, skal have Opmærksomheden henvendt paa, naar Grundskylden er gennemført, er det, som der i høj Grad er blevet peget paa